

Že klije

Iz Lukovega evangelija 1,39-56

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha in je na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od radosti zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

In Marija je rekla: »Moja duša povelečuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku, kajti ozrl se je na nizkost svoje služabnice. Glej, odslej me bodo blagrovani vsi rodovi, kajti velike reči mi je storil Mogočni in njegovo ime je sveto. Njegovo usmiljenje je iz roda v rod nad njimi, ki se ga bojijo. Moč je pokazal s svojo roko, razkropil je tiste, ki so ošabni v mislih svojega srca. Mogočne je vrgel s prestolov in povišal je nizke. Lačne je napolnil z dobrotami in bogate je odpustil prazne. Zavzel se je za svojega služabnika Izraela in se spomnil usmiljenja, kakor je govoril našim očetom: Abrahamu in njegovemu potomstvu na veke.«

Marija je ostala z njo približno tri mesece, potem pa se je vrnila na svoj dom.

... da bi skrbel za kal novega življenja, njegovo Besedo v tebi, družini, bratstvu ...

☪ Tudi Marija, tako kot angel in kot bo pozneje storil Sin, ki se bo rodil iz nje, odide na pot. Vrne se v Judejo, od koder je prišel angel, ampak ne z namenom priti v tempelj, temveč da vstopi v hišo, kjer se rodi novo bogoslužje. Marija in Elizabeta praznujeta veselje nad obiskom Najvišjega. Obred ne služi več iskanju naklonjenosti nekega božanstva, ampak služi zahvaljevanju Bogu za prejeti dar. To je torej bogoslužje Cerkve. Ti ženski začenjata tudi novo duhovništvo življenja v hiši: *darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno žrtev; to je vaše smiselno bogoslužje* (Rim 12,1b). To je torej naše krstno duhovništvo.

☪ Elizabeta je za Marijo znamenje resničnosti Gospodovih obljub. Življenje ene postane pričevanje za življenje druge. Tako se zgodi med brati in sestrami v veri. Življenje tistega, ki je veroval Gospodovi Besedi, postane za nas spodbuda. V življenju vsakega izmed nas je kakšna Elizabeta, nekdo, v čigar življenju je Bog uresničil to, kar se je zdelo nemogoče. Ta prijateljska naveza prič in svetnikov nas opogumlja, da verujemo in evangelija ne živimo povprečno, ampak zares – z zanosom in izročanjem sebe v Božje roke. Tudi Marija je znamenje za Elizabeto. Prepozna ga, ker v njej živi isto življenje. Ljudje, ki so si med seboj podobni, se med seboj prepoznajo. Zato se na podlagi prijateljev, ki jih imamo, vidi, kakšne vrste človek smo.

☪ Ko naša življenja obišče Gospodov Duh in jih naredi rodovitna, si ne pripadamo več. Marija ni več zgolj Marija, ampak je ves izraelski narod. Marijina hvalnica pripoveduje o njenem življenju, ki ima tako širino, da sebe začne zaznavati kot *mi*, kot občestvo. V njej se pretaka vsa zgodovina odrešenja, v njej vse obljube pridejo do svoje dopolnitve. Ona ni le navadna dekla, ampak Gospodova zaveznica, tista, ki sodeluje pri Gospodovi zmagi v zgodovini. Ta privilegij je tako velik, da ga dojemamo kot častni naziv. To je torej blagor, po katerem hrepenimo vsi – da bi izkusili, kako naše življenje, združeno s Kristusovim, postane orodje odrešenja in veselja za celotno človeštvo. Isto radost, ki jo izkusi Marija, bomo videli vzcveteti na obrazu Sina, ko zre

Bratstvo Evangelii Gaudium – Fraternità Evangelii Gaudium 2022/4

Očeta, ki razodeva skrivnosti Kraljestva majhnim in preprostim, prikriva pa jih modrim in razumnim (primerjaj Lk 10,21).

⊕ Drugi del Marijine hvalnice nam podarja drugačno hermenevitično razlago zgodovine – branje dogodkov na način, kot jih je preoblikoval Bog. Zmaga ne pripada močnim, zakaj vsa kraljestva tega sveta prej ali slej padejo. Krotki in ubogi v duhu so tisti, ki bodo zaradi svoje vztrajnosti obstali. Modrost ne pripada ošabnim – nespamet Boga, ki nas odrešuje po Otroku, je namreč modrejša od modrosti učenjakov Postave. Bogati, ki zaupanje polagajo v svoje premoženje, bodo doživeli razočaranje, zakaj nihče, ne glede na velikost bogastva, ki ga poseduje, ne more dodati niti ene ure svojemu življenju. Revni pa bodo spoznali dobroto Boga, ki poskrbi. Marija začne pripoved o zgodovini, ki se nam pred našimi očmi lahko zdi obrnjena na glavo. Vendar če je devica rodila in je mrtvec vstal od mrtvih, ali je morda kaj nemogočega Bogu? Ta narobe obrnjena zgodba, ki je v nasprotju s splošnimi prepričanji in zdravo kmečko pametjo, se imenuje evangelij. Prav to je zgodba, ki jo želimo živeti.